

V A R I A

El problema de l'“Es”

El Dr. George Groedeck, eminent psico-analista, ha donat una conferència al Cercle d'Advocats de Budapest sobre el tractament de les malalties mentals i orgàniques.

El conferenciant afirmà que el psico-anàlisi no pot, de cap manera, ésser aplicat en lloc dels mètodes emprats fins ací; pot ser valuós quan aquests no siguin de cap utilitat.

Els casos d'aplicació són aquells en què en l'organisme del pacient hi ha una tendència a una determinada malaltia; el pacient la desitja directament, i aspira a convertir-se en centre dels aconteixements. Altres casos són aquells en què el pacient desitja expiar quelcom, i, com a conseqüència, sent una veleitat envers una determinada malaltia. Un exemple d'això és la dona que volia matar un home, però, en trobar-se davant d'ell, en el moment en què havia de posar en pràctica la seva intenció, relliscà, caigué a terra i es trencà el braç que pretenia aixecar contra un altre ésser humà. El fet no era causat únicament pel desig d'expiació, sinó que hi havia quelcom més en les seves causes, como era, el sentit moral que estava present en ella, i que volgué evitar que cometés el crim. En ambdós casos el poder instigador és quelcom incomprendible i indefinible, que té les seves arrels en el més pregón de l'ésser humà, de l'organisme humà, que és el que Nietzsche anomena *Es*, i que no s'ha de confondre amb l'*Ego conscient*, ni el subconscient freudià, ans bé ha d'identificar-se amb quelcom metafísic, que no pot indicar-se per altre terme que el de Nietzsche.

L'*Es* és responsable de les situacions en les quals la ciència resta impotent; en les que tot el que és fet per l'individu és en và perquè *Es* em-

peny cap la malaltia. La tasca del psico-anàlisi és dirigir l'atenció del subjecte envers la intenció de l'*Es*, i desviar aquesta en altra direcció.

“Pot ocórrer—diu el Dr. Groedeck—, que el psico-anàlisi sigui arreconat en l'esdevenidor i que tant nosaltres com el nostre mètode siguem ensoletats dins l'oblit; però això no té d'amoïnarnos, ja que nosaltres vivim en el present. Nosaltres examinem aquest difícil problema des d'aquest punt de vista i estem fent els possibles per resoldre'l.”

Les recaptés darderes

En el nostre temps s'és fet habitual el recaptar socorsos per obres benèfiques que tenen a veure amb l'acció social mèdica, pels carrers. Aquest sistema de recapta, adaptat als nostres costums com tants altres exemplars, gairebé en tots els seus trets, és d'origen exòtic. A Anglaterra per un tres i no res surten pels carrers els clàssics pots de llauna amb els quals es preten excitar els sentiments del públic a favor d'una de tantes obres privades de caritat com existeixen al Regne Unit.

No falten vius, però, que empren el sistema per tal de fer una obra benèfica purament personal. Suara han estat portats davant els tribunals certs subjectes que feien recaptés fraudulentés, emprant el nom d'un hospital, que res sabia de la benèfica intenció dels recaptadors.

Els iniciadors de tan bella pensada, convingueren en que el millor era reclutar algunes damelles de bon veure per tal que la collita fos més abundosa, i aquestes rebien en pagament del seu valuós concurs cinc xelins per lliura esterlina recaptada. Aquesta alta prima va fer dubtar a les recaptadores de la rectitud del fi, i comunicaren els